

Afstand

Geen dag gaat meer voorbij
dat ik je weer wil zien

Geen dag gaat meer voorbij
dat ik je stem wil horen bovendien

Geen dag is meer een dag
zoals jij die ons heb laten beleven

Geen dag is meer een dag
zoals hij was, voordat jij afscheid nam van 't leven

Ik zou er alles voor willen geven
je weer te mogen ontmoeten in levende lijve

De afstand die nu is geschept
zal altijd zo blijven

Nog vele dagen liggen in 't verschiet
voor ons gaat het leven door

Toch zal het anders wezen
als toen het was ervoor

Met jou heengaan is er aan mijn leven
een schakel ontnomen

Doch hiervoor in de plaats is er een schakel
naar mijn kinderen toe tot stand gekomen

De ketting die gebroken was
is zo weer gerepareerd

Maar... de lasnaad blijft zichtbaar
en 'dat' doet nog steeds zeer

Spanje, oktober 1999

"Afstand" Na alle gebeurtenissen van dit jaar hadden we na lang overwegen de beslissing genomen om met de kinderen in het najaar naar Spanje te gaan. Ook voor hen zou het heerlijk zijn en met alle risico's betreffende Noémi vertrokken we naar het zonnige zuiden.

Daar het al oktober was hadden we regelmatig te maken met heftige regenbuien en vanwege het weer en de kinderen waren we langere tijden op ons appartement (dat niet zo ruim was) aangewezen. Deze situatie gaf de gelegenheid om het overlijden en verlies van mijn vader, de hele situatie en zorg betreffende Noémi dieper tot me door te laten dringen. En een deel van het verwerken is hier begonnen. André was even weggegaan. Ik voelde me alleen, in de steek gelaten, helemaal op mezelf aangewezen en niet begrepen.

En in deze trieste situatie ver van huis is het gedicht "Afstand" tot stand gekomen.